

EL TEMPS. — A Catalunya el cel està amb molts núvols o completament seré o poc nuvolós, per les comarques de l'interior. Han sovintejat les pluges a tot Catalunya, amb una precipitació màxima de 30 litres per metre quadrat al Pallars.
Temperatures extremes: Màxima de 37 graus a Tremp, i mínima de 6 graus a Port de la Bonaigua.

JORNADES DECISIVES PER A LA PAU DEL MON, A GINEBRA Què farà la S. de N. davant de Mussolini?

L'ORDRE DEL DIA DEL CONSELL D'AVUI: "GUERRA O PAU"

Consigna

Contra la guerra i el feixisme

Avui, en aquesta hora dramàtica d'Europa —la més greu d'ençà del 1914— es reuneix el Consell de la Societat de les Nacions. Per a l'opinió pública ginebrina, l'experiència d'avui pot ésser decisiva. De quins siguin els seus resultats, la seva continuïtat o la seva mort, apel·lem a totes les reserves del nostre optimisme —que són poquíssimes— per a esperar una solució digna que aturi la guerra a l'Àfrica de l'Est. Mentrestant, les joves legions del feixisme —educades per a la guerra i per a la mort— desembarquen cada dia a Massaua. A la mateixa hora, a París, es desenvolupen les sessions de la Conferència Internacional contra la guerra a Etiòpia i el feixisme. Figures il·lustres del món de les lletres, de les arts, de la política, del pensament, seuen a la presidència i ocupen els escons del Palau de les Nacions, on se celebra la conferència.

Més que en l'organisme ginebrí creiem en la Conferència de París. A Ginebra van a discutir-hi i a oposar-se, per boca dels homes d'Estat, més interessos que ideals; més correctes paraules que desigs sincers. A la capital de França s'hi reuneixen homes de tot el món solidaris, per un anhèl igual: l'antifeixisme. L'antifeixisme d'un sector del món contra el feixisme d'un altre sector. Idees de pau a idees de guerra. Sentiments, conviccions, depençions d'humanitat, contra l'antihumanitat dels imperialismes. Llibres enfront d'armes. Amors enfront d'odis. Fines flors de cultura contra agudes espines de barbàrie. Acció i renúncia, ambició i rapinya, vinculació a la vida i sacrifici de la vida. Igualtat i castes. Justícia i conveniència. Segle XX i segle XV...

Acció antifeixista, estesa a tot l'àmbit del món. Aquesta és l'acció d'autèntica ciutadania. Aquí no podem, ni volem, ni serem neutrals, perquè ens hi va el millor de nosaltres mateixos. Aquí ens trobarem tots en el rengle, més enllà d'interessos i de franges, més enllà de joies i d'odis. Veurem què passa a la S. de N. Al del món d'avui si es desferma el cavall de la guerra! Els qui l'hagin engegada, podran saber el que fan avui, però no sabem com serà l'acabament.

Passi el que passi, el mot d'ordre de totes les esquerres del món no pot ésser aquest: Guerra a la guerra i al feixisme! L'Àfrica, l'Àfrica, l'Àfrica, el que sigui. En aquesta batalla moral, en aquesta lluita civil, en aquesta pugna on s'hi debaten les flors més fines de la vida i de la civilització, no hi haurà neu-

La Conferència Internacional contra la guerra a Etiòpia, i el feixisme

Una emotiva al·locució de Romain Rolland

París, 3. — El gran escriptor Romain Rolland ha adreçat a la Conferència Internacional per a la defensa del poble etiòpic el missatge següent:

L'abominable atemptat que està a punt de cometre's contra el poble etiòpic exhibeix als ulls de tot el món el rostre monstruós del feixisme mussoliní. Mai com ara no s'havia posat a descobert amb trets més horribles, el cinisme d'una pirateria imperialista que es proposa, només pels seus drets de cobdícia i de pulxança militar, esclafar amb la seva massa un poble independent. No s'havia vist mai, despullat de la seva màscara, l'enorme i imbecill apetit de glòria d'un sol individu, que adopta el posat de César romà, incapaç d'edificar res, capaç solament de destruir, que no compta pas més amb la sang del seu poble que amb la sang dels altres, que no té més ulls que per a l'estàtua sinistral, erigida sobre les ruïnes d'Itàlia i d'Europa, sense ni donar una mirada a l'esdevinidor desastrosos que prepara al seu país, ni sobre les rancúnies inextingibles de les races de color contra la civilització blanca i sobre la matança mundial de la qual ell es fa el promotor...

No serveix de res el maleir. El nostre esdevinidor, a França, és de pressionar sobre el nostre propi govern. Cal denunciar públicament els seus vergonyosos mercaderis i la seva duplicitat, que deshonoren França i traïen les seves obligacions formals respecte a la S. de N., a la qual ajuda a caure, sostenint secretament la criminal aventura africana. Cal infligir-li la desautorització indignada del nostre poble francès. Cal, sobretot, reunir i concentrar totes les nostres forces, per a tornar a posar el poder en mans segures i més netes, i per a preparar la vinguda d'un ordre social, que no deixi ja més lloc a les gitanades dels polítics d'afers, forjadors del feixisme.

Només hi haurà belligerants. I aquests no hi defensaran, no, cap pou de petroli.
De quines siguin les decisions de la S. de N., la vida d'Europa i del món pot prendre rumbos terribles, insospitats...

Eden i Aloisi, s'entrevistaren ahir prèviament amb el "Premier" anglès, a Aix-les-Bains

Eden i Laval arriben a Ginebra

Ginebra, 3. — Aquest matí, a les nou, han arribat a Ginebra els senyors Eden i Laval.

Eden cap a Aix-les-Bains per parlar amb Baldwin

Ginebra, 3. — Aquesta tarda sortirà en automòbil en direcció a Aix-les-Bains, el ministre anglès Mr. Anthony Eden.

A la dita població francesa, Mr. Eden conferenciarà amb el cap del seu Govern, M. Baldwin, que demà torna a Londres.

Balbo i Mussolini s'ocupen del Consell

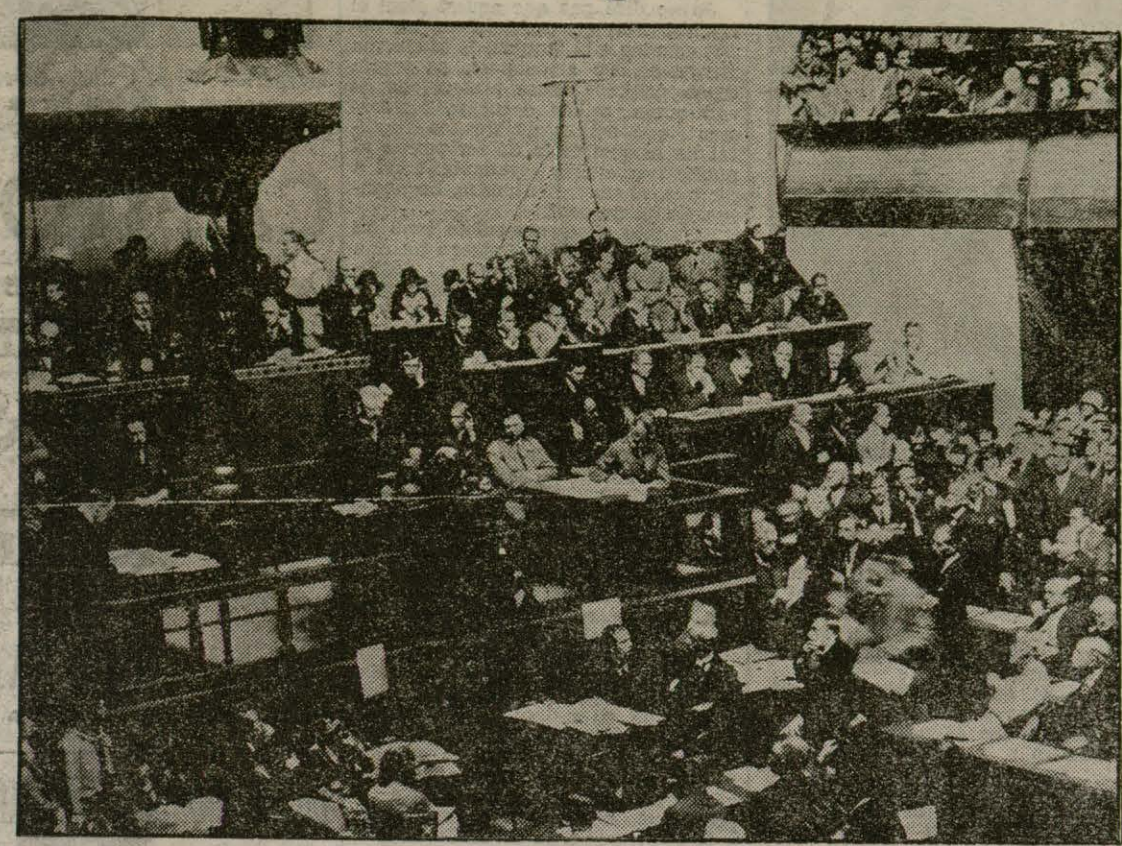
Roma, 3. — Mussolini ha celebrat una llarga conferència amb el senyor Balbo al Palau de Venècia, en la qual s'ha discutit, entre altres, diversos problemes de molta importància. S'ha sabut de font autoritzada que han discutit, entre altres coses, del conflicte italo-etípic i la política a seguir per Itàlia en la propera reunió del Consell de la Societat de Nacions.

Eden manté la posició del Govern anglès respecte la concessió

París, 3. — Si és cert, com es pretén, que els debats de Ginebra han de començar amb l'examen de l'informe del Govern de Londres, la revelació del dit dictamen serà de gran utilitat per a la Delegació francesa. La conversa Eden Laval, interrompuda oficialment, ha degut continuar oficialment en el ràpid de Ginebra, ja que els primers delegats de França i Anglaterra viatgen en el mateix tren i ocupen el mateix cotxe.

El fet que els senyors Eden i Laval hagin decidit arribar a Ginebra 24 hores abans que es reunís el Consell de la Societat de Nacions, es considera en el sentit que potser demà es registrarà a l'esmentada ciutat una sèrie de negociacions definitives amb els delegats italians abans que s'emeti l'irremediable i comencin les tasques del Consell en sessió pública.

Es creu saber també que el senyor Eden, en l'entrevista celebrada amb el senyor Laval, ha confirmat amb insistència veritablement tenaç el punt de vista del Govern de Londres en el que es refereix a la concessió

1926... Era quan l'optimisme dominava els afers europeus. Herr Stresemann, l'estadista màxim de la pau en aquells moments, feia sentir la seva influència conciliadora a totes les cancelleries. Heus ací aquesta històrica fotografia, que reproduïm avui, poques hores abans d'inaugurar-se una altra sessió del Consell de la Lliga de Nacions. Un altre Consell i una altra època. 1926 no és 1935. El món espera amb angonya els resultats... (Foto Sánchez Catalá)

petrolera atorgada pel Negus a una empresa nord-americana per mitjà del subdít britànic Rickett.

Aquest matí s'han reunit els senyors Laval i Eden i han celebrat una conferència.

Ordre de les declaracions davant del Consell

Ginebra, 3. — Es creu que en la reunió que el Consell de la S. de N. celebrará demà, serà sotmesa l'informe de les negociacions de París, després de la qual cosa, seguirà la declaració italiana sobre el cas d'Abissínia, en ajut del qual, el delegat italià presentarà enorme quantitat de documentació.

El Consell determinarà l'ordre de la discussió, després del relat, de conseqüències terribles, que no perdonarien els pobles. La intervenció d'Anglaterra en el pacte de Stresa i l'assentiment al Pacte de Roma fan difícil la seva posició. El cop de teatre donat pel Negus amb la concessió petrolera a Mr. Rickett li posa encara més dificultats. En efecte, no són pas els menys els qui, en els medis internacionals, a desgrat de les negatius del seu Govern, veuen la mà d'Anglaterra en aquesta nova derivació

En el Consell s'utilitzaran fórmules dilatòries

París, 3. — El Consell de la Societat de Nacions tindrà com a principal tasca en la seva reunió d'aquesta setmana la de decidir el camí a seguir per a la resolució del conflicte italo-etípic. Aquesta tasca, inevitablement, emprarà algun temps. Mentrestant s'haurà de tractar d'evitar que Itàlia presenti el cas com un fet consumat, com feu el Japó amb la Manxúria. Els observadors predeuen que es desenvoluparan diversos esdeveniments abans que el Consell estigui preparat per a tractar de la qüestió fonamental del problema.

Primerament, Eden presentarà un informe sobre el fracàs de la Conferència tripartita de París, explicant l'efortiment franco-britànic, que Mussolini rebutjà el dia 18 d'agost. Si Anglaterra pot obtenir el consentiment de Laval, aquest informe serà sotmes com una declaració conjunta franco-britànica, amb el fi de crear la impressió que les dues nacions han format un front únic per a defensar el prestigi de la Societat de Nacions.

En segon lloc, el Consell rebra l'informe de la Comissió d'Arbitratge sobre els incidents d'Ual-Ual i altres llocs fronterers. En tercer lloc, Itàlia, que fins ara ha estat a la defensiva, prendrà l'ofensiva, i presentarà una declaració de les seves demandes ciutadanes de Nacions que fins ara no s'han plantejat encara.

Etiòpia en els darrers cinquanta anys, i entre Itàlia, França i Anglaterra a l'Àfrica de l'Est. En quart lloc, Etiòpia contestarà les acusacions italianes i demanarà una determinació urgent del Consell abans que comencin les hostilitats. En cinquè lloc, s'obriran negociacions entre Anglaterra, França, Itàlia i Etiòpia per tal de decidir quin procediment haurà de seguir el Consell per a trobar una solució pacífica. Aquestes negociacions privades seran seguides mentre el Consell discuteix públicament altres trenta assumptes de l'ordre del dia. Es creu que qualsevol negociació privada que es faci seguirà el mateix procediment de les realitzades amb motiu de les disputes xino-japoneses i del Chaco, quan la Societat de Nacions continuà els seus intents de pau paral·lelament amb les hostilitats. Aquest procediment tal com es descriu en l'article 15 del Conveni, permetrà al Consell designar un Comitè consultiu que intentarà la reconciliació d'ambdues parts, ajustant les seves reclamacions respectives.

Si aquest intent fracassés, el Comitè sotmetria al Consell un informe fent un esbós de la història de la disputa i proposant unes reclamacions per a una solució. Aquestes reclamacions serien aleshores aprovades unànimement pel Consell o per tots els membres de la Societat de Nacions, incloent-hi Itàlia.

Un nombre de petites potències projecten manifestar-se a favor d'Etiòpia en l'Assemblea i es diu que De Valera, el qual s'oposa energèticament quan es discuteix la qüestió japonesa a Manxúria, atacarà de la mateixa manera Itàlia i criticarà la Gran Bretanya per haver evitat fins ara les seves obligacions d'acord amb el Conveni. Per aquesta raó es creu que Etiòpia podrà cercar l'ajut de les petites potències que no estan representades en el Consell.

Nova Zelanda no vol definir la seva actitud

Londres, 3. — Comuniquen de Wellington a l'Agència Reuter, que el primer ministre senyor Forbes ha declarat al corresponent de l'Agència que, en el que es refereix a Nova Zelanda, la qüestió de les sancions respecte Itàlia, no s'ha plantejat encara.

El senyor Forbes, en expressar-se així, ha volgut alludir l'actitud d'Austràlia que, com s'ha anunciat, sembla haver-se oposat recentment a

(Passa a la pàg. 5.)

Avui: cinc homes en la història...

L'ETERNA VÍCTIMA...

L'única guerra: per la pau i per la justícia social!

M. PIERRE LAVAL

Intentarà conciliar els punts de vista d'Anglaterra i d'Itàlia per tal d'evitar la ruptura del front de Stresa, considerat pels polítics francesos com una garantia única contra les ambicions internacionals del feixisme alemany. Laval pot dir-se que és un dels grans responsables de la situació creada per ésser l'artífex, amb Mussolini, del malaurat Pacte de Roma que donà alé al Duce per a fitar els ulls sobre Etiòpia a canvi de renunciar, de moment, a les pretensions a l'Àfrica i a Europa mateix, que el situaven com a enemic de França. Laval, el caute avarnià, volgué conjurar aleshores una tempesta i n'ha congreïda una altra. I podrà, en aquesta reunió del Consell, conciliar el que sembla irreconciliable: els interessos de Mussolini i els de l'imperialisme anglès... (Fotos Keystone.)

BENITO MUSSOLINI

El Duce no ha anat a Ginebra; hi tramet un dels seus acòlits: el baró Aloisi. Com va passar a París, a primers del mes passat, no podrà prendre cap acord sense l'aprobació del dictador, el qual ha afirmat que envairà Etiòpia amb Ginebra, sense Ginebra o contra Ginebra.

Llegiu avui i cada dia la humanitat

SIR ANTHONY EDEN

El pulcre polític d'Anglaterra, en els darrers mesos ha estat molt sovint l'eix de la política internacional. En la reunió del Consell de la Societat de Nacions que comença avui, haurà de posar a prova la seva fina dialèctica diplomàtica per tal d'intentar salvar els interessos del seu país i evitar que pugui passar davant del món com a provocador d'una guerra de conseqüències terribles, que no perdonarien els pobles. La intervenció d'Anglaterra en el pacte de Stresa i l'assentiment al Pacte de Roma fan difícil la seva posició. El cop de teatre donat pel Negus amb la concessió petrolera a Mr. Rickett li posa encara més dificultats. En efecte, no són pas els menys els qui, en els medis internacionals, a desgrat de les negatius del seu Govern, veuen la mà d'Anglaterra en aquesta nova derivació

EL NEGUS

Es pretén descendir directe de Salomó i de la reina de Saba. Ell no serà present a Ginebra, com el Duce. Els reis no van a la Societat de Nacions, ni quan són reis absoluts, amos i senyors de vides i hisendes. Un dia digué que si Etiòpia havia d'ésser un Protectorat, no ho seria d'Itàlia. Entre Itàlia i Abissínia hi ha la guerra que Menelik li guanyà als italians, la terrible derrota d'Adulá, que serví de motor sentimental a Mussolini. En el mateix moment que el món es preocupa per la sort del seu país, quan els homes de tot arreu es divideixen en dos bàndols, ell, en ús del dret que li dona la potestat divina de rei, ha lliurat els béns dels seus súbdits a una empresa particular, cosa que creu pot garantir-lo de la invasió italiana. Ho haurà encertat o s'haurà creat una complicació més?

EL CAMARADA LITVINOV

La diplomàcia soviètica és jove en els annals de les conteses internacionals que no es refereixen concretament al país dels Soviets, però donat el règim especial de la U. R. S. S., en desacord amb tots els altres règims polítics i socials del món, i donada l'extensió del país que representa, la seva intervenció pot ésser considerada definitiva. Litvinov ocupa un lloc preponderant a la mateixa Societat de Nacions que fins fa pocs anys era detracada pel Partit que representa, partit d'arrels internacionals i que dona una importància més capital encara a les intervencions i decisions del Govern dels Soviets. És la primera vegada que els representants soviètics es troben en situació de determinar amb la seva actitud sobre el futur de la pau del món per un conflicte que no afecta directament al seu país. ¿Es decantarà cap a una o l'altra banda de la balança?

LA HUMANITAT a Ginebra
En la nostra edició de demà iniciarem la publicació de les cròniques del corresponent especial de LA HUMANITAT a Ginebra, el nostre company i distingit cronista Nicolau Maria Rubió.

...el «Soldat desconegut»

Aquest número ha estat visat per la censura

TEATRES

TEATRE TIVOLI

Companyia del «Coliseum» de Madrid. Darreres setmanes d'actuació

Avui, dimecres, tarda, a les 5. Nit a les 10:15. LES MILLORS BUTAQUES, 5 P.TES. Exit delant de la meravellosa super-revista del mestre Guerrero, el qual dirigeix l'orquestra.

¡Hip! ¡Hip! ¡Hurra!

Triomf esclatant dels seus eminents intèrprets, Conxita Leonor, Olvido Rodríguez, Reyes Castizo, La Yanki, María González, dos tres diamants negres, Paeo Gallego (Galleguito), Lino Rodríguez, Paeo Bernal, etc.

Demà, tardada i nit.

¡Hip! ¡Hip! ¡Hurra!

El divendres, benefici de la primersima triple comèdia Olvido Rodríguez. Tarda i nit, la seva genial creació ¡HIP HIP!... ¡URRA! i altres suggestives novetats. — Es despatxa a Comptaduria sense augment de preu.

Avui, la Companyia oficial de

TEATRE CATALA

NICOLAU -- MARTORI

representarà a Begues

MADAME

de Lluís Elies

TEATRE POLIORAMA

Companyia dramàtica MARIA GUERRERO-FERRAN DIAZ DE MENDOZA

Avui, tarda, a les 5:15, i nit, a les 10:15. La comèdia dramàtica en tres actes i un epíleg, de Joaquim Dicenta, fill.

Pluma en el viento

Entre el tercer acte i l'epíleg, recitarà en l'intermèdi, l'actor Ferran Diaz de Mendoza

Queden anulats els passis de la temporada anterior.

GRAN PRICE

TELEFON: 33818

Vodvil català

VISITA LOPEZ-GIMENEZ SALES

Avui, tarda:

RES DE NOU AL FRONT

Nit: Exit grandios

LA CRIOLLA

Tarda, Butaques, 1 pta. General. 0'90. Nit, Butaques, 1'50. General, 0'50.

Preguem a les empreses

que ens enviïn propa-

ganda que vulguin es-

criure-la en català

TEATRE BARCELONA

CONTINUO RENOVACIO D'AIRE

COMPANIA DEL TEATRE DE LA COMEDIA, DE MADRID

Avui, tarda, a les 5:30. El formidable exitós còmic

MENOS LOBOS

Nit, a les 10:15. Estrena de la joguina còmica de Paso i Sáez,

LOS SANDOVALES

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de Comèdies Valencianes dirigida per el primer

actori PEPE ALBA

Avui, a les 5: Entrada i butaca 1 pesseta.

ELS FILLS DELS VELL

Nit, a les 10:15. El cartell de l'exit

ELS FILLS DELS VELL

POBRES PEO HONRATS

Demà, Estrena de

EL LENGUAJE DEL TABACO

Dissabte: EL MALGRAT

Avui, l'obra còmica, SENSE TITOL

TEATRE ROMEA

Telefon 22026

Avui i demà, abans de procedir al desmuntatge del decorat, i per tal que tot Barcelona pugui veure l'exit de l'any, a les 5:30 i 10:15:

MORENA CLARA

Preu únic, 1 pesseta per persona. Mes barat que el cinema. Es despatxaran per ordre de prioritat les diferents classificacions de localitats. Per a evitar aglomeracions, s'advertirà al públic que la taquilla s'obrirà d'11 a 1 del matí i de 4 a 10:30 de la nit.

DIVENDRES, tarda, Vittorio Podrecca presentarà al públic de Barcelona el seu TEATRE DELS PRODIGIS, espectacle deliciós, ple d'art, que ha donat tres vegades la volta al món. BREVISIMA ACTUACIO. — Es despatxa a Comptaduria

TEATRE COMIC

REVISTES

Darrera setmana

Avui, tarda, a les 5, i nit, a les 10:15. En honor i benefici de Jemy Falinsky, R. Ortega, A. Montenegro, T. Bui, A. Galindo i A. Castro, l'exit

MISS MISS

per Laura Pinillos, Alady, Lope, i a més a més ambé prendrà part altres eminentíssims artistes

A l'escena castellana

Projectes

de Santpere

L'amic que és bon amic sempre

trou el reporter teatral d'angúlies

quan aquest, perdut en la mar pro-

celosa del diu que diuen, s'asse-

guma «chom sap», etc., no compia

amb cap notícia concreta...

Aquest amic ens ha dit:

—Vols una notícia de primera mà?

—Acceptat el pacte.

—No es cap pacte...

—Bé, home, ja m'entenc. El pacte

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

me l'he fet jo per escoltar-te amb

LES ESTRENES

«ORO EN LA CALLE» (L'OR

DANS LA RUE), AL FANTASIO

Com tots els anys, el cinema Fan-

tasio ha estat el que ha obert el foc.

La temporada 1935-36 ha perdut,

doncs, la seva virginitat. Encara que

no ho sembla —ens trobem amb gai-

rebé tota la resta de cinemes tan-

cats—, la nova temporada 1935-36 ja

es troba entre nosaltres. El teló ha

estat aixecat. S'ha donat comen-

çament a les estrenes. Es clar, però,

que amb la calor que encara impera

i amb la por que hom li té no és

pas d'esperar que ja es donin pro-

duccions de gran envergadura. Les

casas llogateres, naturalment, es guar-

daran els playos per quan el fred

comenci a fer de les seves. Mentres-

tant, l'espectador de cinema haurà

d'entretenir-se veient dels que són

considerats com a produccions cor-

rents. Això no vol pas dir, però, que

els que se'ns ofereixen siguin dolents. Con-

tràriament, hem pogut constatar prou

com, en plena època de calor, quan

la temporada oficial s'ha donat per

acabada, han arribat a les nostres

pantalles films de molta més impor-

tància que alguns dels que foren pas-

sats en plena temporada a so de

tabals.

Jo no diré pas que aquest sigui el

cas del film que actualment ha do-

nat començ a la temporada al cinema

Fantasio. Per altra part, es tracta

d'una pel·lícula sense pretensions de

naixement, molt o pitjor, tècnica-

ment, que moltes d'altres, la finalitat

de la qual és la de fer passar al

públic una estona agradable. I val a

dir que, al nostre entendre, ho aconse-

guen plenament.

Es tracta d'una comèdia amb un

argument senzillíssim. Potser i tot una

mica menat de continut, de lligam-

ent entre les seves distintes es-

cenés. Però, sincerament, té una grà-

cia innegable. Els francesos, mestres

en les situacions un xic intenciona-

des, de pur vodevil, n'han espurnejat

aquesta comèdia que obliga

l'espectador a seguir-la amb el som-

riure als llavis i sovint a esclatar amb

alguna franca riallada.

Hom no sortiria pas del cinema

convencent d'haver vist una pel·lícula

notable —val a dir que li falta molt

per a ésser-ho ni ho pretén tampoc—,

però sí sortiria plenament satisfet de

la projecció i content d'haver pas-

sat una estona divertida.

A aquest resultat ha contribuït

enormement el conegut actor Albert

Prejean, el qual encarna un perso-

nal, que podriem dir que fet a mida.

En efecte, aquí representa un jove

possent de si mateix, convencent de

tenir amb les dones un partit enor-

me, presumptuós i fresc en extrem.

El seu caràcter el porta a les ma-

gras audàcies i arriba fins a la

presidència d'una societat creada per

a la fabricació d'un or artificial que,

és clar, resulta un perfecte scamelo.

Albert Prejean troba dins d'un argu-

ment força originals situacions abun-

dants per a desenvolupar plenament

la seva gràcia natural i la seva pi-

cardia. Al seu costat actua, amb ex-

traordinària simpatia i amb imma-

ginec, l'encisadora Danielle Dar-

rieux, la qual, com de costum, no

pot estar-se de mostrar-nos algun

atractiu desahellible.

«L'or al carrer» és, doncs, un film

agradable. Res més ni res menys. Ja

és prou.

JOSEP SAGRE

EL TRICENTENARI DE LOPE DE VEGA

Margarida Xirgu i Enric Borrás en un moment de «La niña bobas», representada a Madrid per la companyia de tan notabilíssims artistes

CAPITOL

Devendres, estrena

«Catalunya Teatral» ha pu-

blicat «Una vegada era un

príncep», darrera producció

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració

RONDA UNIVERSITAT, 25

Telèfon 22122

Impremta

TALLERS NUM. 48

Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona un mes 3'50 otes.

Fora, un trimestre 10'50 »

Amèrica Llatina i Portugal un trimestre 13'— »

Altres països, un trimestre 27'— »

HASTA LOS ELEMENTOS

(De «La Voz»)

ANGLATERRA I EL CONFLICTE ETIOPIC

Una ona de calor

(«Daily Express», Londres)

COMO LOS OTROS

—Y no se acalora usted, porque a lo mejor lo digo que he firmado un contrato petrolífero y le dejo frió...

(De «Las Noticias»)

AYER, EN SANTIAGO

DON GIL. — Dios está con nosotros (Para su capote). Bueno; pero como siga este tiempo esto no se lo cree ni Dios...

(De «Heraldo»)

TEMPORAL

—¿Te has fijado que en Santiago, como en otras poblaciones, ha llovido torrencialmente cuando ha hablado Gil Robles?

—Por lo visto, no todos los elementos son aliados suyos.

(De «El Diluvio»)

La Música

LA NOVA JUNTA DIRECTIVA DE L'ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Resultat de l'Assemblea General ordinària de socis clarament celebrada, el nou Consell Directiu que durant el curs 1935-36 regentarà econòmicament i dirigirà artísticament l'Associació Obrera de Concerts està integrat per:

Enric Ràfol i Surell, president (relegit); Josep Burgas i Pujol, vicepresident; Estanislau Clarà i Berenguer, tesorera; Enric Hill i Perret, comptador (relegit); Francesc Nonell i Roca, secretari; Conrad Cardús i Rosell, vice-secretari (relegit); Ida Montoro i Bravo, bibliotecària; Emili Lacueva i Capilla, vocal primer; Josep Moreno i Verdú, vocal segon (relegit).

GRANS REBAIXES PER FI DE TEMPORADA

PORTAFERRISSA, 24 i 26

FONTANELLA, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

Fontanelles, 16

La Lliga també hi entrarà

D'aquesta nota del corresponent de La Vanguardia a Madrid es desprèn que ha arribat l'hora que la Lliga, tan catalanista, sigui premiada pel senyor Gil Robles.

«En Madrid la activitat política, més que escassa, és inexistente, i en províncies, salvo la concentració celebrada per las Juventudes de J. A. P. en Compostela, no se celebran actos de importancia. En el milón o asamblea jupista a que aludimos, el señor Gil Robles pronunció un discurso, en el que hizo dos afirmaciones capitales: la de que se va a acometer en seguida la revisión constitucional y la de que para este empeño será requerida la colaboración de otros grupos que aun no figuran en el gobierno, pero a los que el señor revisionista identifica. Hizo, sin embargo, el señor Gil Robles la salvedad de que estos grupos a los que se requerirá para tan gran tarea han de ser solamente aquellos que no tuvieron contacto con la revolución, con lo cual queda dicho que el campo donde puede buscarse queda tan limitado que nadie podrá sufrir equivocaciones al señalarlos. Son, de consiguiente, como ya se venia diciendo, la «Lliga», el grupo conservador maurista y, probablemente, el grupo de agrarios independientes que acudida don Abilio Calderón. El equipo que se forme resultará un poco heterogéneo, ciertamente, pero como para esa fecha el Gobierno habrá ya procurado dejar resueltas a sí no resueltas, cuando menos despachadas—las más arduas cuestiones que ahora le preocupan, se confía en que no le será difícil salir adelante, toda vez que las enojosas cuestiones que podrían generar discrepancias no habrían de figurar en el índice de despacho de los Consejos de ministros».

No ens estranya gens

No ens estranya gens que el diari carlí El Correo Catalán bregui entre quantes lloances a honor del terratenent Salazar Alonso. No ens estranya gens les paraules del diari carlí ni les paraules del Salazar Alonso.

Llegiu LA HUMANITAT

Ara llegiu i recordeu, davant aquest paral·lelisme Correo Catalán-Salazar Alonso, allò que diuen els castellans: «Todo es uno y lo mismo».

«El señor Salazar Alonso, que es uno de los más ecuanimes gobernantes actuales, ha pronunciado en Constantina unas acertadas frases que no teniendo, en realidad, nada de particular, merecen, no obstante, nuestro elogioso comentario, pues han legado unos días en que hasta las cosas más corrientes y naturales deben ser elogiadas porque no acostumbramos a pasar lo corriente y natural».

Assistia el actual alcalde de Madrid y ex ministro de la Gobernación, en la población antes citada, a un repartido de premios a los niños, y pronunció con este motivo un sensato discurso en el que, entre otras cosas, dijo que ehan pasado los tiempos en que se intentó arrancar del alma infantil el amor a la Patria para llenar su corazón de odios y rencor a los que no saludan con el puño cerrado. Cebremos, añadió, que la tormenta se haya disipado y que el niño, con paz en su espíritu, eleve de nuevo su vista al cielo».

Declaró, además, que «el es un republicano sin ningún género de dudas, pero que no niega el valor de los reyes que pasaron a la historia, y que los monarcas católicos, Isabel y Fernando, fueron excepciones figuradas para el mundo entero, como también lo fué Belisario. Terminó aconsejando a los maestros que en las escuelas se enseñe a decir al niño: Soy español, por la gracia de Dios».

Todo esto, como hemos dicho antes, es una cosa justa, legítima y natural; pero nadie debe extrañarse de que nosotros lo consideremos digno de un especial elogio porque estamos acostumbrados a aquellos otros hombres que precedieron al señor Salazar Alonso, que consideraban que toda la labor de la República debía ser levantar una bandera de España, de forma que constituyese una herejía el hablar de reyes y de glorias ajenas a la República, y que fuese indispensable, costase lo que costase, arrancar y substituir los libros de los escuodros que en piedra o bronce exhibían en los monumentos públicos, para que las generaciones venideras se rompieran la cabeza ante el necio anacronismo de que monumentos erigidos siglos antes de venir la República, ostentasen ya el escudo republicano».

L'ex-anarquista Maezu

Ramiro de Maezu es un idol de los dretes, d'aquestes dretes que amb tant d'èxit estan exampant la boca de la embolia. Ramiro de Maezu ha pres part en un miting a Irun. I ha dit, segons El Debate:

«El señor Maezu ensalzó la figura de Goicoechea, que al proclamar la República tuvo el valor de sostener su ideal monárquico. Dijo que en Italia dos mil hombres con anedotillas se apoderaron del Poder y han sabido hacer creer que el país camula con sus ideas, pero lo cierto es que se han impuesto a los 23 millones de habitantes. Para mantener el orden público es preciso castigar a los perturbadores y que estos sepan que el castigo les espera. Terminó diciendo que no se ha juzgado todavía a la revolución de octubre, de la que hace historia, y se lamenta que continúen sin juzgar los jefes, los señores verdaderos responsables. Alguien dice—dice—vendrá la restauración, pero no queremos que el monarca sea moderador y sigan gobernando los partidos. Es necesario un monarca como Isabel la Católica, que sea el justicia mayor».

Airi si que antriem bé!

No s'alarmin!

¡No s'alarmin, señores de la Lliga! No eridin massa des de la Veu de Catalunya. Si són bons mingons, hom recordará el seu patriotisme quan la Dictadura i quan el «partido centrista», i els sacrificis serán paupis.

«Pero sembla evident que, dins del criteri dels que sustenten aquella tesi, són considerades com a factors de l'autonomia política l'organització de la justícia, les funcions d'ordre públic i d'altres encara. En canvi, sempre segons aquella distinció arbitrària, són funcions administratives els serveis d'obres públiques, els de recaptació de contribucions i altres d'anàlegs. Doncs bé—preguntava el senyor Ventosa amb una lògica irrefutable—per què no són traspassats d'una regada al Govern de la regió autònoma, amb els serveis d'obres públiques, tots aquells que són considerats pels que regategen l'autonomia com a estrictelement administratius? Per què no es retorna a Catalunya el servei de recaptació de contribucions, que va perdre, segons confessió pròpia, per l'atac de bills d'un ministre?»

«Quina sinceritat, quina lleialtat pot haver-hi en afirmar que es vol reconèixer a Catalunya tota l'autonomia que desitja en matèria administrativa i legal, i, al mateix temps, que els serveis que els mateixos que això diuen classifiquen com a merament administratius? Ningú no desitja més que els homes de Lliga Catalana poder col·laborar a una obra de grandesa del conjunt hispanic».

Quina sigui ministre el senyor Ventosa —i tal com van les coses no deurà trigar— ja veurem qué passa.

Reformar la Constitució

La Publicitat comentant l'acte de Santiago, escriu:

«Les persones que lleigiran les informacions de l'acte tramesses pels corresponents portadors del senyor Gil Robles ha qualificat la Constitució de «sistemàticament antipatriòtica, contrària a l'esperit nacional i obertament persecutòria». I deia també que és una Constitució que no serveix per a res. El que sorpren, però, és que el senyor Gil Robles ha qualificat un decret que fixa normes per al transport de mercaderies en camions.

El decret parla de la injustícia que representa la diferència de tributació fiscal entre els ferrocarrils i els camions i s'estableix uns nous bases contributives per a aquests. Les autoritzacions per a aquesta mena de transports per carretera no més valdran per un any i caldrà proveir-se de l'autorització en el termini de tres mesos a comptar de la data de la seva publicació a la «Gaceta».

El decret en qüestió afecta una infinitat de petits industrials que arribaran augmentats les innombrables dificultats econòmiques perquè passen.

Les empreses ferroviàries que no volen subjectar-se a cap mena d'economia, troben en els organismes de l'Estat massa facilitats a la seva política de fer-se amos de les carreteres. Amb el pretext de la competència que els autotransports els fan per carretera, obtingueren l'exclusiva del servei de viatgers. Però ara resulta que les companyies ferroviàries no més aspiraven a aquesta mena d'exclusiva per cedir després el servei a altres.

La política ferroviària també es veu que s'ha deixat endur pel corrent del dia i van a fer possible el seu: tot el poder de transportes para las compañías.

—La setmana passada s'han efectuat a la dependència central i a les sucursals de la Caixa d'Estalvis i Mont de Piedad de Barcelona les següents operacions:

5.330 impositicions, per 2.066.327'50 pessetes; 3.632 reintegraments, per 1.369.547' pessetes; 4 compres de valor per 4.845'83 pessetes; nous impositicions, 314; 1.604 empenyoraments, per 178.071 pessetes; 1.250 desmenyoraments, per 167.144'5 pessetes.

LES SARDANES

A LA RONDA DE SANT PAU

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a avui a la nit una audició de sardanes a la Ronda de Sant Pau, davant el Café Olímpia, a càrrec de la Còpia Barcelona Albert Martí.

A LA PLAÇA DE L'ANGEL

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a demà a la nit una audició de sardanes a la plaça de l'Angel, a càrrec de la Còpia Catalònia.

LES SARDANES

A LA RONDA DE SANT PAU

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a avui a la nit una audició de sardanes a la Ronda de Sant Pau, davant el Café Olímpia, a càrrec de la Còpia Barcelona Albert Martí.

A LA PLAÇA DE L'ANGEL

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a demà a la nit una audició de sardanes a la plaça de l'Angel, a càrrec de la Còpia Catalònia.

LES SARDANES

A LA RONDA DE SANT PAU

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a avui a la nit una audició de sardanes a la Ronda de Sant Pau, davant el Café Olímpia, a càrrec de la Còpia Barcelona Albert Martí.

A LA PLAÇA DE L'ANGEL

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a demà a la nit una audició de sardanes a la plaça de l'Angel, a càrrec de la Còpia Catalònia.

LES SARDANES

A LA RONDA DE SANT PAU

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a avui a la nit una audició de sardanes a la Ronda de Sant Pau, davant el Café Olímpia, a càrrec de la Còpia Barcelona Albert Martí.

A LA PLAÇA DE L'ANGEL

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a demà a la nit una audició de sardanes a la plaça de l'Angel, a càrrec de la Còpia Catalònia.

Ull amb les eleccions!

Finis un diari tan poc sospitos com Ahorra, diu:

«Està pensant el Gobierno la fecha de reapertura del Parlamento, la cual no será decidida hasta el Consejo de ministros del día 5, si bien, dada la necesidad de preparar un Presupuesto y el poco entusiasmo que en la etapa anterior demostró la mayoría parlamentaria, es de creer que se agoten los plazos constitucionales y hasta el mes de octubre no comparezca de nuevo el Gabinete ante el Congreso».

La duda respecto a si la comparencia se hace en septiembre o en octubre se ha originado, no seamos de prestar crédito a lo que se dice, por el deseo de apresurar la aprobación de una ley Electoral que consenta la consulta al sufragio lo antes posible. Si la ley Electoral se demorase habría que ir a las elecciones generales, y parece que se quiere antes encajar dentro de la ley y del verdadero régimen representativo la vida municipal del país. Claro que, para conocer la opinión política, sería más útil adelantar, con la autodisolución de la Cámara, la fecha de las elecciones generales, que es en las que sólo juega la ideología política, mientras que en las municipales se mezclan la política, las cuestiones administrativas, problemas locales, caciquismo de campanario, y todo ello produce un confusionalismo que se presta al equívoco; pero si la vida de las Cortes se prolonga, es necesario echar por delante las segundas».

LES DISSIDENCIES DEL PARTIT SOCIALISTA ESPANYOL

ELS ACORDS DE LA TERCERA INTERNACIONAL

JOAN PEIRO, COMBAT LES TENDENCIES DE L'A. I. T.

No descobrirem res de nou si afirmem que les dissidencies entre els socialistes espanyols són cada dia que passa més greus quant a la unitat del partit.

Els mateixos òrgans periodístics socialistes ho mostren cada dia. D'una banda, «Democràcia», que dirigeix Sarbort, i per l'altra «Levianta», dirigida per Araquistain, i «Claridad», que segueix la tendència extremista de Largo Caballero, són una prova permanent i pública de les desavinences que existeixen entre els principals líders del socialisme espanyol.

«Claridad» no amaga les seves simpaties per la III Internacional, sobretot després del VII Congrés celebrat a Moscou.

Evidentment, els acords presos per l'esmentat Congrés de la Internacional Comunista són una gran importància per als partits socialistes. De fet, resten anul·lats les famoses vint-i-una condicions que feren impossible l'adhesió dels nuclis extremitistes del socialisme internacional a Moscou. Vollen conservar llur independència per als partits socialistes, i no permeten la seva disciplina. En esclarar la Revolució russa, el Partit Socialista Espanyol, fa constar «Claridad», manifestà la seva abrandada simpatia al poble rus, triomfador del tsarisme. Solament el no voler perdre la independència com a partit nacional, priva els socialistes espanyols de deixar la II Internacional, que avui combat «Claridad».

En efecte, la Internacional Comunista declara «deixar per als mateixos partits la solució justa per a les tasques polítiques, etc.»

Això ho consignava «Claridad» i afegia que ara serà possible una avenença amb Moscou, vista la descomposició—afirma—de la II Internacional.

Realment són importants els acords del recent Congrés de Moscou, car ara els partits comunistes podran concertar pactes i unions amb altres forces de l'oposició, tal com ha succeït a Espanya amb el Front Popular.

Es evident que l'avença d'una nova guerra i el perill feixista ha d'haver pesat molt en els acords de Moscou, i és probable que aquests acords contribuïssin a provocar una escissió en el si del Partit Socialista Espanyol.

La fractura de «Claridad» i «Levianta», que no creu en els beneficis de la democràcia republicana, és probable que amb la majoria del Partit acordi ingressar a la III Internacional. Aleshores restaria un partit minoritari aconduït per Besteiro.

Podria ésser que Espanya es donés el mateix cas de Rússia abans de la Revolució, o és que la majoria fos extremista.

Cal reconèixer una gran habilitat o millor una clara visió del moviment proletarià internacional, quant als acords de Moscou, que contrari als que ha pres en una recent reunió el Secretariat de l'Associació Internacional de Treballadors (A. I. T.), que condemna les aliances obreres.

Vegem el que diu Joan Peiro amb relació a l'actitud de l'A. I. T.

«La crisis de orientación que desde hace algún tiempo padecemos en las alturas de la A. I. T., parece ser trasunto de la crisis por que pasa la C. N. T. en España. De ésta se alejó y se acercó todo cuanto significaba reflexión y fuerza cerebral, y esos mismos atributos, que tanto valorizan a las grandes colectividades, se acusan ausentes de las directivas del organismo internacional. De los destinos de éste, como de los de la C. N. T., se apodaron los sectarios, los catalogados de «inflexibles», los partidarios del etodo e nada», que lo van resultando más del nada que del todo, y así vamos rodando por la pendiente que nos lleva a los insostenibles abismos del ocaso».

Ahora se trata de poner el veto a las alanzas y pactos de las fuerzas socialistas revolucionarias con otras fuerzas proletarias que acepten el Estado y se trata, aunque ello, al parecer, no se ha advertido, de atender contra las autonomías nacionales, contra la libertad y el derecho que tienen las Centrales sindicales, dentro del propio país, de pactar alanzas e inteligencias circunstanciales con las fuerzas afines y para finalidades que les sean comunes. Difíase que la A. I. T., o los que por el camino emprendido la impulsan, se propone seguir las huellas de la C. N. T. Parece que su intento va encaminado a consagrar la repulsiua apariencia que hace aparecer a la C. N. T. como aliada de los reaccionarios españoles, y esto sería poco menos que nada si de ese intento no resultara otra implícita e inconsciente alianza con todos los tipos y modalidades del fascismo internacional».

Pero culpa les desavinences entre obrers del triomf del feixisme i explica que fou possible la marxa sobre Roma de les «bestes de Mussolini» per mor de les lluites entre els anarquistes, comunistes i socialistes.

Per altra banda, parla de l'actitud de la C. G. T. portuguesa que, abans del triomf del feixisme que representava Carmona havia concertat una unió amb les forces que defensaven les lli-

ELS DISSIDENCIES DEL PARTIT SOCIALISTA ESPANYOL

ELS ACORDS DE LA TERCERA INTERNACIONAL

JOAN PEIRO, COMBAT LES TENDENCIES DE L'A. I. T.

No descobrirem res de nou si afirmem que les dissidencies entre els socialistes espanyols són cada dia que passa més greus quant a la unitat del partit.

Els mateixos òrgans periodístics socialistes ho mostren cada dia. D'una banda, «Democràcia», que dirigeix Sarbort, i per l'altra «Levianta», dirigida per Araquistain, i «Claridad», que segueix la tendència extremista de Largo Caballero, són una prova permanent i pública de les desavinences que existeixen entre els principals líders del socialisme espanyol.

«Claridad» no amaga les seves simpaties per la III Internacional, sobretot després del VII Congrés celebrat a Moscou.

Evidentment, els acords presos per l'esmentat Congrés de la Internacional Comunista són una gran importància per als partits socialistes. De fet, resten anul·lats les famoses vint-i-una condicions que feren impossible l'adhesió dels nuclis extremitistes del socialisme internacional a Moscou. Vollen conservar llur independència per als partits socialistes, i no permeten la seva disciplina. En esclarar la Revolució russa, el Partit Socialista Espanyol, fa constar «Claridad», manifestà la seva abrandada simpatia al poble rus, triomfador del tsarisme. Solament el no voler perdre la independència com a partit nacional, priva els socialistes espanyols de deixar la II Internacional, que avui combat «Claridad».

En efecte, la Internacional Comunista declara «deixar per als mateixos partits la solució justa per a les tasques polítiques, etc.»

Això ho consignava «Claridad» i afegia que ara serà possible una avenença amb Moscou, vista la descomposició—afirma—de la II Internacional.

Realment són importants els acords del recent Congrés de Moscou, car ara els partits comunistes podran concertar pactes i unions amb altres forces de l'oposició, tal com ha succeït a Espanya amb el Front Popular.

Es evident que l'avença d'una nova guerra i el perill feixista ha d'haver pesat molt en els acords de Moscou, i és probable que aquests acords contribuïssin a provocar una escissió en el si del Partit Socialista Espanyol.

La fractura de «Claridad» i «Levianta», que no creu en els beneficis de la democràcia republicana, és probable que amb la majoria del Partit acordi ingressar a la III Internacional. Aleshores restaria un partit minoritari aconduït per Besteiro.

Podria ésser que Espanya es donés el mateix cas de Rússia abans de la Revolució, o és que la majoria fos extremista.

Cal reconèixer una gran habilitat o millor una clara visió del moviment proletarià internacional, quant als acords de Moscou, que contrari als que ha pres en una recent reunió el Secretariat de l'Associació Internacional de Treballadors (A. I. T.), que condemna les aliances obreres.

Vegem el que diu Joan Peiro amb relació a l'actitud de l'A. I. T.

«La crisis de orientación que desde hace algún tiempo padecemos en las alturas de la A. I. T., parece ser trasunto de la crisis por que pasa la C. N. T. en España. De ésta se alejó y se acercó todo cuanto significaba reflexión y fuerza cerebral, y esos mismos atributos, que tanto valorizan a las grandes colectividades, se acusan ausentes de las directivas del organismo internacional. De los destinos de éste, como de los de la C. N. T., se apodaron los sectarios, los catalogados de «inflexibles», los partidarios del etodo e nada», que lo van resultando más del nada que del todo, y así vamos rodando por la pendiente que nos lleva a los insostenibles abismos del ocaso».

Ahora se trata de poner el veto a las alanzas y pactos de las fuerzas socialistas revolucionarias con otras fuerzas proletarias que acepten el Estado y se trata, aunque ello, al parecer, no se ha advertido, de atender contra las autonomías nacionales, contra la libertad y el derecho que tienen las Centrales sindicales, dentro del propio país, de pactar alanzas e inteligencias circunstanciales con las fuerzas afines y para finalidades que les sean comunes. Difíase que la A. I. T., o los que por el camino emprendido la impulsan, se propone seguir las huellas de la C. N. T. Parece que su intento va encaminado a consagrar la repulsiua apariencia que hace aparecer a la C. N. T. como aliada de los reaccionarios españoles, y esto sería poco menos que nada si de ese intento no resultara otra implícita e inconsciente alianza con todos los tipos y modalidades del fascismo internacional».

El Govern manté el seu compromís de celebrar eleccions el mes de novembre

país. El seu escó de constituent què
re dà sempre buit, amb gran tristesa
un de quants haurien desitjat en
na puntes crucials oir la seva veu
or ble i purat».

PER ALS AMICS EMPRESONATS

EN UNA CASA DEL COLL

CRONIQUE DE CARTAGENA

antena

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Josep i Mercè Companys	500	Francisc Giral	500
Marsà	500	Basols F. Anton Trilla	500
Manuel Companys Maldonado	500	Josep Pírol Mañé	500
Encarnació Companys Maldonado	500	Josep Mestre	500
Eduard Alarç (segona vegada)	500	Un identificat amb En	500
Un ciutadà, un Sergent ex empresonat, dos caporals i quatre Agents, tots de P.U. i d'Esquerra, als calçuts	500	Lluhi i Vallsca	500
M. C. A.	500	OLESA DE MONTSERRAT	500
Un de Vilamari	500	Circol Federal Democràtic Obrer	500
Anton Espi	500	VILABERTRAN, Amics del	500
Un grup d'Empleats de la Generalitat (mes d'agost)	500	Sindicat (sisena quinzena)	500
Una Viganana, pedret,...	500	Miquel Trilla T. Narcís	500
Penya «Dificils del Catalunya» (vegada 33)	500	Basols F. Anton Trilla	500
Benet Cuadrat	500	P. Rafael Teixidó E.	500
Jesus Ononis	500	Antoni Fabra, Joaquim	500
Vuit catalans	500	Hilari, Delfi Hilari, Gil	500
M. T. C., per a poder votar	500	Torrellà B. Joaquim	500
Joaquim Rauli (30 vegada)	500	Aviats G. Josep Falgueras	500
Una catalana filla de Barcelona	500	J. Josep Pages S. Ramon	500
Dos amics (quota setmanal)	500	Bach S. Pau Costa	500
Antoni Tondo	500	C. Joaquim Culbert	500
Agusti Abós	500	C. Josep Canos J. Jaime	500
Isabel Fossas	500	Genis L. Esteve Tomas	500
Antoni Ventura	500	Amas F. Ramon Llistos	500
Antoni Escoda	500	Me Traiter F. Joaquim	500
Amalia Escoda	500	Vergés C. Francesc Madern	500
Assumpció Barrios	500	P. N. Moncanut	500
Assumpció Barrios	500	N. Bassols, Ramon Sauri	500
Assumpció Barrios	500	R. J. Trilla, J. Soler, J.	500
Assumpció Barrios	500	Clos, Ignasi Bech	500
Assumpció Barrios	500	Nens del Sindicat	500
Assumpció Barrios	500	GRANOLLERS. Setena a-	500
Assumpció Barrios	500	portació setmanal d'un	500
Assumpció Barrios	500	grup d'obres de la casa	500
Assumpció Barrios	500	Soler	500
Assumpció Barrios	500	F. Costa	500
Assumpció Barrios	500	A. Colomina	500
Assumpció Barrios	500	P. Corbera	500
Assumpció Barrios	500	I. Corbera	500
Assumpció Barrios	500	E. Munne	500
Assumpció Barrios	500	J. Vilafra	500
Assumpció Barrios	500	J. Vilafra	500
Assumpció Barrios	500	R. Vilafra	500
Assumpció Barrios	500	R. Vilafra	500
Assumpció Barrios	500	S. Vilafra	500
Assumpció Barrios	500	S. Vilafra	500
Assumpció Barrios	500	P. Royo	500
Assumpció Barrios	500	P. Gratacos	500
Assumpció Barrios	500	J. Fey	500
Assumpció Barrios	500	S. Botey	500
Assumpció Barrios	500	J. Botey	500
Assumpció Barrios	500	A. Botey	500
Assumpció Barrios	500	E. Botey	500
Assumpció Barrios	500	DE RIPOLL (9a vegada)	500
Assumpció Barrios	500	Pere Riera	500
Assumpció Barrios	500	Joan Guell	500
Assumpció Barrios	500	Francisc Ordeix	500
Assumpció Barrios	500	Josep Riba	500
Assumpció Barrios	500	Melito Campalans	500
Assumpció Barrios	500	Joan Casadesu	500
Assumpció Barrios	500	Nicolas Portavella	500
Assumpció Barrios	500	Joan Basagaña	500
Assumpció Barrios	500	Josep Basagaña	500
Assumpció Barrios	500	Joan Oriols	500
Assumpció Barrios	500	Gabriel Torrent	500
Assumpció Barrios	500	Vicenç Fajardo	500
Assumpció Barrios	500	Leonard Gomez	500
Assumpció Barrios	500	Jacint Valdeperez	500
Assumpció Barrios	500	Vicenç Calabuig	500
Assumpció Barrios	500	Antoni Calabuig	500
Assumpció Barrios	500	Miquel Cambras	500
Assumpció Barrios	500	Josep Pons	500
Assumpció Barrios	500	Miquel Catala	500
Assumpció Barrios	500	Josep Solé	500
Assumpció Barrios	500	A. Solé	500
Assumpció Barrios	500	Pere Riera	500
Assumpció Barrios	500	Joan Pujol	500
Assumpció Barrios	500	Salvador Foblet	500
Assumpció Barrios	500	Joan Pons	500
Assumpció Barrios	500	Victòria Fornaguera	500
Assumpció Barrios	500	Ramon Desauras	500
Assumpció Barrios	500	A. Planas Subirana	500
Assumpció Barrios	500	Lluís Castell	500
Assumpció Barrios	500	Narcís Serra	500
Assumpció Barrios	500	Josep Torals	500
Assumpció Barrios	500	Alfons Mauri	500
Assumpció Barrios	500	Pius Calatà	500
Assumpció Barrios	500	Francisc Sirvent	500
Assumpció Barrios	500	Suma i segueix	128.086'65

La policia troba armes, bombes i municions

Durant la matinalada passada, els agents que estan a les ordres del cap del munt de persecució d'atracadors, realitzaren un servei que donà per resultat la troballa de gran nombre d'armes i municions en una casa del carrer de Nostra Dona del Coll al costat del Santoral del dit nom.

Aquest descobriment va ésser fet arran de les darreres detencions d'atracadors i ampostats, així com les dels dos individus procedents de Saragossa, els quals foren ocupats segells de cotització i lletres d'elements extremitats per als companys de Barcelona. La policia va saber que elements de la F. A. I. havien adquirit armes i municions a elements que havien pres part en els fets d'octubre. També sabia que un individu anomenat Pere Avellà, de professió xofer, arribava a la camineta de la casa on treballava havia fet diversos viatges a una casa del carrer del Coll, en la qual vivien Joan Pasqual i la seva esposa i que eren visitats assiduament per un altre individu anomenat Joan Ronchera Esteller, el qual hom suposava que era relogat.

Amb aquests antecedents la policia efectuà l'escorcoll en qüestió i en el moment de presentar-se procedí a la detenció del Ronchera i de la muller del Pasqual, els quals es trobaven en la casa. L'escorcoll fou molt minucios tota vegada que res no es trobava del que la policia suposava trobar, fins que enderrocar uns embals i uns sotsres i aleshores començaren a aparèixer les armes i municions.

Les armes i matèries explosives trobades, i que foren traslladades a Prefectura de Policia, són les següents:

- 30 bombes, quinze d'elles carregades, de forma pinya; 15 paquets de cartutxos de dinamita de dos quilos i mig cada un; tres pistoles; un revòlver, una capsa de detonadors, trossos de ble; sis corregeadors de pistoles; sis rotllos complets de ble, una caixa de municions de rifle Winchester; setze flasscons que contenen, segons sembla, líquid inflamable, altres set, que contenen una matèria terrosa, la qual s'empra per a la fabricació de bombes, set capses amb balins dels que s'utilitzen per a carregar les bombes, gran nombre de cartutxos i gran quantitat de pólvora i dinamita.

La policia es persona després en una fabrica del carrer Puigmarí, on el Pasqual presta els seus serveis com a vigilante de nit, però no li troba res, sense dir, perquè avisat de la visita de la policia a casa seva es feu escapar. Igual correu amb el xofer Pere Avellà, el qual no s'ha presentat a treballar.

La policia segueix les investigacions i ha pres declaració als dos delinqüents.

DILIGENCIES AMB MOTIU DEL DESCOBRIMENT D'ARMES I EXPLOSIVS

Amb motiu del descobriment dels explosius i altres armes que es trobaren al carrer de Nostra Dona del Coll, l'autoritat militar a la qual correspon instruir el sumari per a aquests fets demana a Prefectura de Policia de Barcelona que s'informi que els detinguts fossin posats a la seva disposició.

A les nou de la nit passaren a l'Auditoria els dos detinguts que són Joan Ronchera Esteller i Maria Gargallo Serrano.

Segons les nostres notícies, Maria Gargallo ha manifestat que en trucar la policia a la seva casa, el seu marit, Joan Pasqual que es trobava en aquell lloc va creure que anaven per ell i deixà el sopar i marxà per la porta del carrer i a la casa sense saber on s'ha dirigit.

Afegeix que ignorava si hi haguessin a la seva casa armes i municions ja que quan es feren els treballs de paleta ella estava absent no sabia qui i com es portaren en aquell lloc.

Ronchera ha manifestat que les armes les havia portades el xofer Avellà que és paleta i a més és president de l'Ateneu Llibertari d'aquella barriada i que els indicats convenien de tenir-ho preparat i disponible per al seu dia que creu no tardaria tenir-los a disposició.

Convingueren així que les amagarien a casa del Pasqual per ésser menys conegut que els altres.

Sembla que la policia ha aconseguit algunes declaracions més que serviràn per a aclarir altres fets.

Els presos han estat declarant davant el jutge de guàrdia senyor Bibiano i han quedat incomunicats. Segurament aquest sumari estarà acabat dintre de dos o tres dies i el Consell de guerra es veurà probablement aquesta mateixa setmana.

esperar que aquest trist desenllaç ocorregués tan aviat.

Immediatament de saber-se a l'Auditoria la notícia de la seva detenció, el president dona les ordres oportunes per tal que fos posada la bandera a mig pal i tots els Magistrats i Juges acudiren a la casa mortuària per tal de manifestar als familiars el seu condol.

El senyor López Avilés feia uns dies anys que vivia a Barcelona i era molt estimat pels que tingueren ocasió de tractar-lo, car era un home equítime i bondados. Ocupà diversos anys el jutjat de Primera Instància de les Drassanes i, després, a Magistrat de l'Auditoria Provincial fins que en fou nomenat president.

També ocupà durant diversos anys la presidència interina de l'Auditoria Provincial i el sis de juny de l'any passat en fou nomenat president en propietat. Prengué possessió l'onze de l'esmentat mes.

Aquest matí, a les onze, tindrà lloc l'enterrament i per tal que els Magistrats puguin assistir s'han suspès totes les visites anunciades.

EL PRESIDENT DEL TRIBUNAL DE CASSACIO ASSISTIRA A L'ENTERRAMENT

El President del Tribunal de Cassació, senyor Santiago Gubern, el qual havia de sortir cap a Girona ha hagut de retardar la seva sortida per tal de presidir l'enterrament del President de l'Auditoria, senyor López Avilés, en el qual acte, per encàrrec del senyor Conseller de Justícia, portarà la representació d'aquesta.

Les visites al Penal i a Sant Julià

(Del nostre corresponent especial, M. Morales.)

Cartagena, 3. — El nombre de visitants al Penal i al Castell de Sant Julià va creixent amb tal proporció que el diumenge passat hagueren de dividir-se, els visitants, en tres torns, a part dels que per manca de documents d'identitat no foren autoritzats per a la visita.

No manca mai la nota sentimental en la visita del Penal de Cartagena. Un dia és home de Vilanova i la Geltrú que amb la seva muller, en 12 hores, es presenta a Cartagena; un altre és el mallorquí Sureda que arriba a peu des d'Alacant i un altre és de Múrcia i que, no podent fer altre obsequi als reclusos, els deixa el seu paquet de cigarretes.

No manca tampoc la nota alegre que distregui l'atenció dels visitants, en aquell moment de depressió que produeix la doble reixa del Penal, solistes als que ella s'apropen per primera vegada: Un dia són les flors i fruites, que dues vegades per setmana arriben al Penal per encàrrec especial d'un gran patriota català que de manera tan exquisita i tan plena de sentit fa acte de presència al Penal i un altre, és un vaixell "goleta" en miniatura que els envien els amics de la "Costa Brava" perquè així decorin l'habitació on acostumen passar la major part del dia.

Els ex-consellers de la Generalitat, ens pregunten que fem constar el seu agrament a les cases editores de Catalunya, que no oblidem tampoc de transmetre'ls les seves publicacions.

AL PENAL

Les visites hagudes, aquesta setmana passada foren:

Sebastià Figuerola Torres, agent comercial de Reus, resident a Villanueva de la Serena (Badajoz); Marçal Ros Flores, viatjant, de Barcelona; Lluís Tarruell, viatjant, de Barcelona; Francesc Balló Oliver i senyora, de Barcelona; En-

CAMPIO DEL MON DE VELOCITAT

L'«Ocell Blau» a 555'366 quilòmetres per hora en la platja natural de Bonneville,

Nova York, 3. — El famós automobilista anglès Sir Malcolm Campbell, tripulant el seu bolid reformat «Blue Bird» (Ocell Blau), ha batut avui el rècord mundial absolut de velocitat sobre terra ferma a la magnífica pista natural de Bonneville (Estat de Utah), i ha aconseguit el formidable prometi de 299,874 milles per hora.

L'anterior rècord del món, que el posseïa el propi Campbell, era de 276,816 milles per hora, i fou establert a la platja de Daytona.

L'intent d'avui fou efectuat sobre un recorregut d'una milla.

En la primera part de la cursa Campbell aconseguí la velocitat mitjana de 304,311 milles per hora. Quan realitzava la segona part, començà a buidar una lleugera brisa molt tenue però el suficient per a disminuir el prometi perquè bufava en direcció contrària. Aquest obstacle reduí la velocitat de Campbell en unes nou milles horàries.

Les condicions del terreny de la pista i les atmosfèriques (visibilitat) eren perfectes, amb l'única inconvenient de la brisa contrària de la qual ja hem donat compte.

Malcolm Campbell, després de victoriosa temptativa, fou calorosament felicitat, però enmig de la sorpresa general s'advertí de seguida que no estava satisfet del resultat obtingut, puix que ambicionava establir el nou rècord mundial a un prometi superior a 300 milles per hora. Aquesta impressió fou confirmada pel propi Campbell, el qual declarà que si les condicions atmosfèriques són favorables demà mateix realitzarà un intent contra el nou rècord mundial que ha establert avui.

DECLARACIONS DEL CONSELLER GESTOR DE GOVERNACIÓ, SR. JOVER

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

LES JORNADES D'OCTUBRE

Ahí arribà l'auditor de divisió que actuarà de vocal potent en els Consells de guerra que hi ha pendent de celebració

Ahí al matí, arribà, procedent de Madrid, l'Auditor de Divisió cornel senyor Lluís Cortés, que ha d'actuar de vocal potent en els Consells de Guerra d'oficials generals que s'han de celebrar pròximament, en nombre d'una vintena, per a veure i fallar causes referents als fets ocorreguts el passat octubre a diversos pobles de Catalunya.

Després de la seva presentació a la Comandància Militar estigué a Auditoria, i en companyia dels caps d'aquelles dependències recorregué l'edifici i feu elogis de la forma com estan organitzats els serveis.

Com que expressà el seu desig de començar a treballar seguidament, li foren lliurades per al seu estudi les causes número 819, pels fets de Sant Feliu de Guixols; 429, pels de Capdevanó; 289, pels de Valls i 486, pels de la Bisbal. Una vegada estudiada aquestes causes per l'Auditor senyor Cortés, es veuran en Consell de guerra pel mateix ordre que li han estat lliurades.

EL NOU MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES D'ITALIA

Roma, 3. — El senyor Mussolini ha nomenat l'enginyer Cobelli, sotssecretari d'Obres Públiques, per tal de substituir el ministre de la cartera Razza, que morí recentment en un accident d'aviació ocorregut a Egipte.

PARLÀ DEL CARNET ELECTORAL

El senyor Jover, conseller gestor de Governació, ha decidit abir als periodistes que ha acordat reunir els alcaldes de les poblacions en les quals ha d'entrar en vigor l'ús del Carnet electoral i que són cinquanta-dos a tot Catalunya, amb l'objecte de donar instruccions concretes sobre la implantació de l'esmentat Carnet.

Aquestes reunions se celebraran per comarques i s'efectuaran a les Comissaries de Tarragona, Girona i Barcelona, i a aquesta darrera hi participaran els de Lleida, tota vegada que són tres l'intercanvi dels Ajuntaments d'aquella comarca, tindrà efectivitat, de moment, el Carent electoral.

El senyor Jover vol aclarir—digué— que es tracta solament del carnet electoral que consisteix en una tarja, amb la filació i el retrat de l'elector, que no s'ha de confondre amb el carnet d'identitat que ha estat deixat per a més endavant.

Llegiu LA HUMANITAT

El Govern francès nega les llicències que donava els altres anys als soldats pagesos

París, 3. — El ministre de la Guerra ha anunciat que no tenint l'exèrcit francès el nombre d'hommes necessaris per a complir el seu començ, no s'autoritzaran aquest any les llicències que es concedien per aquesta època perquè els soldats poguessin anar a la recollida de les collites a les seves cases.

La qüestió de la perillositat de la permanència dels soldats a files, ha estat ja estudiada pel Comité de l'Exèrcit i ha estat ja tramès a la Cambra, en forma de projecte de

La Premsa encara treu suc del robatori de la Catedral de Pamplona. Van apareixent fotos i més fotos, però no hi ha manera de trobar la famosa arqueta, la qual, segons els perits, val uns tres milions.

Cal blasmar doblement aquest robatori: perquè és un sacrilegi i perquè s'ha perpetrat contra els pobres...

«Deixa els teus béns i segueix-me», va dir Jesús.

Un dels vells dels que es consagren a Déu és el de la pobresa. Per això una vegada adreçats a la bona causa, deuenen pobres. Els béns de què disposen, l'esplendor ornamental, joies, patrimoni, etc., són dels pobres i ho administren en nom d'ells.

Aquesta és la teoria que sempre ha sostingut l'Església. En nom dels pobres han estat adquirides donacions, herències, etc. En nom dels pobres l'Església posseeix i administra.

«Comprens ara, germà, el per què és doblement execrable el robatori de Pamplona?»

La llei, ja se sap, sempre otreix llicències que es fan més sensibles a mesura que ja anys que va pel món. Sobre la marxa, però, es van omplint, com es pot, els buits i si no s'encerta ben bé la fórmula no es pot criticar perquè qui ja el que pot i el que sap, no se li pot exigir més.

Ara ens trobem davant una fórmula reeixidíssima per la qual s'arranja tota mena de conflictes no previstos per la Llei Municipal. A Olot i a Tarragona els gestors volen donar un vot de censura a un company gestor. Això no està gens bé i menys si es tracta d'un ciutadà al partit radical. Aleshores no cal més que recórrer a la fórmula inventada ara de nou: un cop de telèfon i per ordre de qui pot es suspèn la sessió.

Fórmula admirable que deixa en bona situació aquella autonomia municipal inventada per El Progresso.

Estava reservat al període col·laboracionista dels catalanistes el trametre l'adhesió del Palau de la Plaça de la República a un acte celebrat a honor de Pedro Pàjol.

«Qui ha parlat de la manca de sacrifici de part de les Companyies ferroviàries? Acaben de fer un gest que les dignifica i que alhora desmenteix l'estat crític de llurs caixes: els viatgers del dia 8 de setembre gaudiran d'una reducció del 45 per 100 sobre el bitllet.

«Què passa amb el programa oficial bis del «Dia» Costa i Déu descobreix una mica el que hi ha darrera les notes que sobre la diada s'han produït aquestes darreres dies. El cronista del senyor Jover, que portà una abraçada del corralonari d'aquella regió; Lluís Tarruell, viatjant, de Barcelona; Pere Bastida, ferroviari, de Reus (Tarragona), acompanyat de la seva esposa i filla; Pere Serra, viatjant, de Vilanova i la Geltrú (Barcelona); i Marçal Morales Pardo, estudiant, de Cartagena.

Bonneville (Estat de Utah), 3. — Hom coneix alguns detalls de les condicions en les quals el corredor anglès Sir Malcolm Campbell ha realitzat avui la formidable proesa de batre el nou rècord mundial.

Quan Campbell pujà al seu bolid, li foren netejades amb tota cura les sabates amb un aspirador de pols per tal d'evitar que algunes partícules poguessin afectar les parts vitals del motor.

Campbell estava molt confiat per les bones condicions en què estava el terreny i la perfecta visibilitat. En el moment de sortir llençat, no bufava la més lleu brisa. Instantàniament de la sortida els mecànics havien inspeccionat curosament la pressió dels neumàtics.

Ja en plena cursa, i en finalitzar la segona part d'aquesta, es produí un moment de gran emoció, puix que hom va veure que l'Ocell Blau perdí l'estabilitat, però Campbell, evinciant una vegada més el seu meravellós control del bolid i una serenitat extraordinària, dominà el cotxe i el col·locà en línia de carrera.

El motor, sotmès a una terrible prova, respongué magníficament.

Durant la resta del dia, els mecànics de Campbell, sota la direcció d'aquest, han treballat a fi d'abir als periodistes que ha acordat reunir els alcaldes de les poblacions en les quals ha d'entrar en vigor l'ús del Carnet electoral i que són cinquanta-dos a tot Catalunya, amb l'objecte de donar instruccions concretes sobre la implantació de l'esmentat Carnet.

Aquestes reunions se celebraran per comarques i s'efectuaran a les Comissaries de Tarragona, Girona i Barcelona, i a aquesta darrera hi participaran els de Lleida, tota vegada que són tres l'intercanvi dels Ajuntaments d'aquella comarca, tindrà efectivitat, de moment, el Carent electoral.

El senyor Jover vol aclarir—digué— que es tracta solament del carnet electoral que consisteix en una tarja, amb la filació i el retrat de l'elector, que no s'ha de confondre amb el carnet d'identitat que ha estat deixat per a més endavant.

Llegiu LA HUMANITAT

El Govern francès nega les llicències que donava els altres anys als soldats pagesos

París, 3. — El ministre de la Guerra ha anunciat que no tenint l'exèrcit francès el nombre d'hommes necessaris per a complir el seu començ, no s'autoritzaran aquest any les llicències que es concedien per aquesta època perquè els soldats poguessin anar a la recollida de les collites a les seves cases.

La qüestió de la perillositat de la permanència dels soldats a files, ha estat ja estudiada pel Comité de l'Exèrcit i ha estat ja tramès a la Cambra, en forma de projecte de

El triomf s'aproximava... Heus aquí el famós corredor anglès Campbell portat en triomf pels seus entusiastes mecànics en acabar una de les proves que ja precedien la victòria

(Express-Foto)

Llegiu cada dia LA HUMANITAT, el vostre diari